

1 : 3 aneb Chabé skóre severomoravských divadelníků

Září, říjen, listopad. Tři měsíce - tři příležitosti ke konfrontaci nejlepších výsledků inscenační práce divadelních souborů na národní úrovni. První příležitostí byl FEMAD v Libici nad Cidlinou, festival – scénická žatva a dílna divadla pro děti. Druhou příležitostí byl Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou, národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Ta třetí příležitost je ještě zcela živá, neboť se udála 1.–3. listopadu v Rakovníku. Byla jí POPELKA, národní přehlídka inscenací her pro děti činoherních amatérských divadelních souborů.

Čtenáře regionálního listu a divadelníka zvláště, by nyní nejspíše zaujala informace o tom, jak si na těchto přehlídkách stály soubory, pocházející z regionu, v němž žije. Bohužel, nelze než podat informaci jiného druhu. Ale nejdříve skutečné skóre účasti souborů z oblasti někdejšího Severomoravského kraje. FEMAD: 0, Krakonošův divadelní podzim: 1, POPELKA: 0. Nutno pro úplnost dodat, že FEMAD je vrcholovou akcí pro amatérské i profesionální divadelní soubory a že v širokém výběru byly 3 soubory (ostravské soubory vedené manželzy Rycheckými a Karolínka), které nebyly vybrány, U ostatních akcí bylo možno obeslat cca po 2 souborech z regionu.

Tím jediným souborem, který region reprezentoval, byl soubor Jana Honsy z Karolinky. Uvedl ve Vysokém svou inscenaci hry Josefa Kainara Nasredin v režii hostujícího A. Hajdy a v úpravě M. Plešáka. Zvolená úprava se ve své podstatě vzdala Kainarova básnického jazyka ve prospěch lidového divadla zábavného typu. Nenahradila však ani Kainarovu filozofující rovinu sdělování, ani s ní spjatou fabulaci příběhu hry. A tak se textová předloha, byť jazykově upravená, vzepřela zvolené inscenační formě. Čím víc se talentovaný herecký kolektiv snažil tuto formu naplnit, tím více se ztrácel smysl hry. Přesto soubor neodjel z Vysokého bez zaslouženého ocenění. Cenu za ztvárnění titulní role si odvezl Libor Křenek. Nejúspěšnější inscenací vysoké přehlídky byla Jiráskova Lucerna v nastudování souboru z Boleradic.

Chudička účast severomoravských a slezských souborů byla více méně způsobena neexistencí krajeových přehlídek, z nichž by mohly být soubory navrženy k účasti na národních přehlídkách. Žádné instituce je dnes již za divadelníky nezorganizuje. Možnosti však existují. Následováníhodnou je praxe divadelníků v jiných regionech: získání spolupořadatele – organizátora, který je ochoten bezplatně poskytnout prostory, technický a obslužný personál; vyžádání finanční podpory u okresního úřadu v okrese, kde se přehlídka má konat a stejně tak u dalších okresních úřadů, z jejichž regionů se budou účastnit soubory. Zbývá pak vše zorganizovat, což bývá činnost sice namáhavá, leč radostná. Věřím, že se do díla pustí i divadelníci na severu Moravy a ve Slezsku, neboť i oni ví, že hraní si jen na vlastním dvorečku nikdy nebylo živnou půdou k plnému bytí. Věřím, že se skóre promění, že to napřezrok bude nejméně remíza.

Milan Strotzer